

Tennet a GRIPI (niv.8), kelaouenn moliac'h-ha-faltazi

TAMM 2/10

Da vout selaouet
àr www.tidouaralre.com

Damgloz e zaoulagad outañ, glas liv e zremm un disterig hag an debron en e gokenn e tegemeras strollad Grival hag a oa ouzh e ober : hemañ e-unan, ur plac'h yaouank, Bleuñvenn hec'h anv, ha Rob, ur mous brizhellek-kaer, ha gantañ ur c'hazh divaskellek.

Daoust m'o devoa lavaret diwar o fenn e oant diduourien, en devoa disfiz ar roue e oant mui eget se, ha didro e c'houlennas oute petra a ouient diwar-bouez Gwalenn ar Wirionez.

Ur richenn a oa eus ar walenn-mañ. Lavaret e veze e oa bet goveliet ha sterniet mein-brizius vunut enni gant ur mestr polpegan meur, anezhe ur boblad vihan o devoa bevet kantvedoù a oa er menez C'hom. Kaset e vijent bet gant an Ankoù war-lerc'h ur c'hleñved-red iskis degaset gant marc'hadourien mab-den. Brud a oa dezhi e oa gouest da lakaat an neb he douge en e viz da lavaret ar Wirionez.

Un dammousc'hoarzh a sklêrijennas dremm Grival, hag eñ d'ar roue :

“Diouzh a ouzon e vefe c'hoazh er mene C'hom e stal maen-strink ar mestr polpegan he govelias hag hec'h

achantas”.

“Mat,” eme ar roue, “kit daviti eta ha degasit-hi din. Mar deuit a-benn e roin deoc’h ho pouez en aour, anez, pedit evit na viot adkavet biken !”

Komzet en devoa ar roue, glas e selloù evel an dir, gant un ton start ha pompadus, ha teñvalaat a reas a-unan pennoù ar strolladig.

“Intentit mat,” a vouslavaras, “e karantez emañ ma c’halon, met an disfiz zo ouzh he c’hriñnat. Kaer eo an danvez rouanez ha glan e hañval he c’halon bezañ. Hegarat ha diarbennus-kenañ eo. Mat eo bet hec’h alioù atav. Ne’m eus ken hunvre nemet dihuniñ ouzh he c’hichen bep beure ha gwelet ez eo dister an heol, dister-tre e-skoaz ar rouanez... añfin an danvez rouanez, e... marteze... Kompren a rit ?”

Un hej asant a rejont gorrek d’o fennoù. En gortoz edont eus ar “met” ret a oa diazez e c’houlenn.

“Met” a gendalc’has, “re vrav eo kement-se. Penaos e c’haller war un dro, bezañ kaer, speredek, leun a youl vat, gredus, tener a galon, didrouz ha war ar marc’had ur geginerez ken donezonet ? Dibosupl-krenn eo ! Mar bije bet eus ur seurt maouez diagent, e vije bet lakaet da zoueez, ha petra ‘raje un doueez gant ur roue evedon-me ? Na gomprenit ket a-dreuz, lorc’h zo ennon ganin ma-unan, met re zo re. Ha gwashoc’h zo c’hoazh, c’hwi ‘oar ? Plijout a ra da’m mamm ! Ne gav ket deoc’h, tudoù, ez eus peadra aze da vegañ disfiz ?”

Ne c’hallas ar re all nemet asantiñ en ur virout oute a c’hoarzhin gant al lu ma oa an traoù. Arabat e oa, siwazh disoñjal ar gourdrouzioù kent na oant ket bet lavaret diwar c’hoari emichañs. Sin a reas ar roue dezhe da vont, hag i kuit eus ar sal vras a-gammedoù frank.